

Verhaal uit het Grote Dierenbos

Een verhaal bij Matteüs 11: 25-30

Voorganger: Ds. Erik van Halsema

Op een dag in het Grote Dierenbos kwamen eekhoorn en olifant elkaar tegen vlak bij de rivier die dwars door het bos stroomde. Ze hadden elkaar een paar dagen niet gezien en liepen een tijd met elkaar op. “Hoe is het ermee?” vroeg olifant. “Niet zo fijn”, antwoordde eekhoorn. “Ik moet veel te veel dingen tegelijkertijd doen. Nooit eens een rustig moment. Ik moet werken aan mijn wintervoorraad, dag in dag uit. Het is of er een groot gewicht op me drukt”. “Ja, dat heb ik ook vaak”, zei olifant. “Dan is het of ook mijn forse schouders het niet dragen kunnen”. “Nou, daar heb ik wat aan”, zei eekhoorn teleurgesteld. Olifant schrok. Zo had hij het niet bedoeld. “Sorry”, zei hij. “Dat krijg je er van als je teveel met jezelf bezig bent”.

Al lopend waren ze op een plek gekomen waar de rivier veel smaller werd. Aan de overkant was een dicht bos. Het was de tijd van het jaar dat er noten aan de bomen hingen. En juist daar waren heel veel van die notenbomen. Eekhoorn stopte met lopen. Verlangend keek hij naar de overkant. Wat zou hij daar graag noten gaan verzamelen! Olifant volgde zijn blik en zag wat de aandacht van eekhoorn had getrokken. Voordat eekhoorn het wist had olifant hem met enige moeite op zijn schouders gezet en waadde hij door de rivier. Hij haalde het net. Zo diep was het water dat alleen zijn kop en schouders, met eekhoorn er op, nog boven het water uitstaken. “Wat doe je?”, riep eekhoorn paniekerig. Maar toen waren ze al aan de overkant en zette olifant hem op de grond. “Moet je niet snel de bomen in?”, vroeg olifant.

Een paar uur later keerden ze terug naar huis. Eekhoorn ging gebukt onder een grote zak met noten. “Kunnen je schouders dat wel aan?”, wilde olifant weten. “Ja”, zei eekhoorn, “raar is dat, met deze last hebben mijn schouders totaal geen moeite”. “Moet je die noten nu meteen gaan opbergen en zo?”, wilde olifant weten. “Nee, er moet nu even helemaal niets”, antwoordde eekhoorn. “Alleen samen een glaasje limonade drinken. Dat moet wel”.

Erik van Halsema